

عنوان مقاله:

تحولات دگرگونی ملانژ افیولیتی صوغان (جنوب خاوری زاگرس) در ارتباط با واحدهای عشین و صغین

محل انتشار:

چهل و یکمین گردهمایی (همایش ملی) علوم زمین (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اکبر احمدوند - دانشگاه خوارزمی، دانشکده علوم زمین، گروه ژئوشیمی، کرج

محسن نصرآبادی - دانشگاه بین المللی امام خمینی، دانشکده علوم پایه، گروه زمین شناسی، قزوین

شادی قربانی - دانشگاه بین المللی امام خمینی، دانشکده علوم پایه، گروه زمین شناسی، قزوین

خلاصه مقاله:

ملانژ افیولیتی صوغان دربردارنده واحدهای دگرگونی با سنگ مادر و درجه دگرگونی متفاوت است. در این مجموعه سه واحد دگرگونی با دما، فشار و قدمت مختلف وجود دارد که متشکل از واحد عشین (گنیس مافیک و فلسیک) و صغین (شیست های آبی و سرپانتینیت) و توده سیاه کوه (توده آتشفشانی منسجم) است. بررسی های پتروگرافی و دما-فشارسنجی به اضافه داده های به دست آمده از پژوهشگران پیشین نشان می دهد که واحد قدیمی تر عشین در شرایط گرادیان زمین گرمایی بالاتری (دمای $594 \pm 74^{\circ}\text{C}$ و فشار $10/8 \pm 2/1 \text{ kbar}$) نسبت به واحد صغین (دمای $384 \pm 37^{\circ}\text{C}$ و فشار $11/3 \pm 1/1 \text{ kbar}$) دگرگون شده است. پاراژنز کانی شناسی شیشتهای آبی صغین شامل لاوسونیت، گلوکوفان، آراگونیت، فنزیت سیلیس بالا، امفاسیت و گارنت است در حالی که در پاراژنز کانی شناسی گنیس های عشین هورنبلند، پلاژیوکلاز، گارنت و فنزیت کم سیلیس است.

کلمات کلیدی:

شیست آبی، گنیس، صوغان، زاگرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1665449>

